ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

15. února 2007 *

Ve věci C-34/04,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 29. ledna 2004,

Komise Evropských společenství, zastoupená T. van Rijnem a C. Diderichem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Nizozemskému království, zastoupenému H. G. Sevenster, jako zmocněnkyní,

žalovanému,

* Jednací jazyk: nizozemština.

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Tizzano, A. Borg Barthet, J. Malenovský (zpravodaj) a A. Ó Caoimh, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. července 2006,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Nizozemské království tím, že po trvalém převodu plavidel Wiron III a Wiron IV do Argentiny neodebralo těmto plavidlům licence k rybolovu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 5 nařízení Rady (ES) č. 3690/93 ze dne 20. prosince 1993 o zavedení režimu Společenství, kterým se stanoví pravidla pro nejnutnější údaje, které musejí být obsaženy v licencích k rybolovu (Úř. věst. L 341, s. 93; Zvl. vyd. 04/02, s. 137).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Dohoda o vztazích v odvětví mořského rybolovu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Argentinskou republikou byla schválena jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 3447/93 ze dne 28. září 1993 (Úř. věst. L 318, s. 1; Zvl. vyd. 04/02, s. 93, dále jen „dohoda o rybolovu"). Devátý bod odůvodnění dohody o rybolovu uvádí, že její smluvní strany jsou „přesvědčeny, že tento nový typ spolupráce v odvětví rybolovu zajistí trvalý přístup k novým rybolovným právům, přispěje k uskutečňování cílů obnovy a přeměny argentinského loďstva a restrukturalizaci loďstva Společenství a podpoří rozumné dlouhodobé využívání zdrojů."

3 Článek 5 odst. 1 a 3 dohody o rybolovu stanoví:

„1. Smluvní strany vytvoří podmínky příhodné pro to, aby se v Argentině zřídily podniky se jměním pocházejícím z některých členských států Společenství a aby vznikaly smíšené společnosti i společné podniky v odvětví rybolovu, v nichž by se spojili majitelé plavidel z Argentiny a ze Společenství, aby společně využívali a popřípadě i zpracovávali argentinské rybolovné zdroje, za podmínek stanovených v protokolu I a v přílohách I a II.

[...]

3. Společenství v rámci politiky restrukturalizace svého loďstva usnadní začlenění plavidel Společenství do vzniklých podniků nebo do podniků zakládaných v Argentině. Za tím účelem Argentina v rámci své politiky technické obnovy rybolovného průmyslu usnadní převod platných licencí k rybolovu a vydá patřičné nové licence podle této dohody."

4 Článek 5 nařízení Rady (EHS) č. 3760/92 ze dne 20. prosince 1992 o zavedení režimu Společenství pro rybolov a akvakulturu (Úř. věst. L 389, s. 1) stanovil:

„1. Rada v souladu s postupem stanoveným v článku 43 Smlouvy rozhodne před 31. prosincem 1993 o zavedení režimu Společenství, který se bude používat nejpozději od 1. ledna 1995 a který stanoví pravidla pro nejnutnější údaje, které musejí být obsaženy v licencích k rybolovu, které vydávají a spravují členské státy.

Ode dne vstupu režimu Společenství v platnost mají členské státy povinnost používat vnitrostátní režimy licencí k rybolovu. Není-li stanoveno jinak, všechna rybářská plavidla Společenství jsou povinna mít licenci k rybolovu, která je vázána na konkrétní plavidlo.

Tato ustanovení se použijí, aniž jsou jimi dotčeny zvláštní režimy, které platí ve Společenství, nebo režimy obsažené v platných nebo budoucích mezinárodních dohodách.

2. Režimy licencí se použijí na všechna rybářská plavidla Společenství provozovaná v rybolovné oblasti Společenství, ve vodách třetích zemí nebo na volném moři.

Požadavky Společenství týkající se nejnutnějších údajů se rovněž použijí na plavidla třetích států, která provozují rybolov v rybolovné oblasti Společenství v případech stanovených mezinárodními dohodami." *(neoficiální překlad)*

5 Článek 11 nařízení č. 3760/92 stanovil:

„S ohledem na hlavu I stanoví Rada v souladu s postupem uvedeným v článku 43 Smlouvy na víceletém základě a poprvé nejpozději od 1. ledna 1994 cíle a podmínky restrukturalizace odvětví rybolovu Společenství za účelem dosažení trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním. Tato restrukturalizace zohlední případ od případu případné hospodářské a sociální důsledky a specifičnost různých oblastí rybolovu." *(neoficiální překlad)*

6 Třetí bod odůvodnění nařízení č. 3690/93 uvádí, že „režim Společenství musí stanovit pravidla týkající se nejnutnějších údajů, které by měly být pro každé rybářské plavidlo plující pod vlajkou členského státu obsaženy v licencích k rybolovu".

7 Článek 1 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Zavádí se režim Společenství, kterým se stanoví pravidla pro nejnutnější údaje, jež musí být obsaženy v licencích k rybolovu uvedených v článku 5 nařízení (EHS) č. 3760/92.

2. Všechna rybářská plavidla Společenství jsou povinna vlastnit licenci k rybolovu, která je vázána na konkrétní plavidlo.

3. Licence musí být uložena na plavidle.

4. Rybářským plavidlům, kterým nebyla udělena licence, případně jim byla licence odebrána či pozastavena, se zakazuje lovit, mít na palubě, překládat nebo vykládat ryby na břeh."

8 Článek 3 nařízení č. 3690/93 stanoví:

„Členský stát vlajky vydává a spravuje licence k rybolovu pro rybářská plavidla plující pod jeho vlajkou, za dodržování článku 11 nařízení (EHS) č. 3760/92."

9 Článek 5 nařízení č. 3690/93 zní takto:

„Členský stát vlajky dočasně nebo trvale pozastaví licence k rybolovu plavidel, která jsou dočasně odstavena z provozu, a odebere licence k rybolovu plavidlům, která jsou trvale odstavena z rybolovných činností."

10 Podle čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 3699/93 ze dne 21. prosince 1993, kterým se stanoví kritéria a podmínky pro strukturální opatření Společenství v odvětví rybolovu a akvakultury, jakož i zpracování a uvádění produktů těchto odvětví na trh (Úř. věst. L 346, s. 1):

„1. Členské státy přijmou opatření k úpravě intenzity rybolovu, aby bylo dosaženo alespoň cílů víceletých orientačních programů uvedených v článku 5.

V případě potřeby přijmou členské státy opatření trvalého odstavení plavidel z rybolovných činností nebo jejich omezení.

2. Trvalé odstavení plavidel z rybolovných činností může zejména obsahovat:

— vyřazení z provozu,

— trvalý převod do třetího státu, pokud tento převod neporušuje mezinárodní právo a není v rozporu s požadavky na zachování a řízení rybolovných zdrojů,

— trvalé přidělení plavidla pro využití ve vodách Společenství pro jiné účely, než jsou rybolovné činnosti.

[...]

Členské státy se ujistí, že plavidla dotčená těmito opatřeními jsou vyškrtnuta z rejstříků rybářských plavidel a z rejstříku rybářského loďstva Společenství. Rovněž se ujistí, že vyškrtnutá plavidla jsou trvale vyloučena z provozování rybolovných činností ve vodách Společenství." *(neoficiální překlad)*

11 Článek 9 odst. 1 nařízení č. 3699/93 stanovil:

„Členské státy mohou přijmout opatření ve prospěch nové orientace rybolovných činností podporou vytváření časově omezených sdružení podniků nebo smíšených společností." *(neoficiální překlad)*

12 Nařízení č. 3699/93 bylo zrušeno článkem 20 prvním pododstavcem nařízení Rady (ES) č. 2468/98 ze dne 3. listopadu 1998, kterým se stanoví podmínky a zásady pro strukturální podpory Společenství v odvětví rybolovu a akvakultury a zpracování a uvádění jejich produktů na trh (Úř. věst. L 312, s. 19), jehož čl. 8 odst. 1 a 2, jakož i čl. 9 odst. 1 mají stejná znění jako odpovídající články nařízení č. 3699/93.

Vnitrostátní právní úprava

13 Článek 4 nařízení ze dne 27. prosince 1984 o licencích k rybolovu (*Nederlandse Staatscourant* 1984, n° 253, dále jen „vnitrostátní nařízení o licencích k rybolovu") ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutkových okolností sporu stanovil:

„1. Od 1. ledna 1995 se zakazuje rybářským plavidlům bez licence k rybolovu lovit, mít na palubě, překládat nebo vykládat druhy ryb uvedené v příloze.

[...]

4. Licence k rybolovu uvedená v odstavci 1 musí být uložena na rybářském plavidle; stává se neplatnou, jakmile přestala být rybolovná činnost předmětným rybářským plavidlem vykonávána."

Skutkový stav a postup před zahájením soudního řízení

14 V rámci dohody o rybolovu byla plavidla Wiron III a Wiron IV plující pod nizozemskou vlajkou a registrovaná v Nizozemsku převedena v průběhu července roku 1996 do Argentiny. Tento převod se uskutečnil v rámci založení smíšené společnosti spojující majitele plavidel ze Společenství a majitele plavidel z Argentiny, na které poskytlo Společenství podporu. Plavidla byla vyškrtnuta z nizozemského rejstříku rybářských plavidel (dále jen „nizozemský rejstřík") a zapsána do argentinského rejstříku.

15 Komise zjistila, že licence k rybolovu pro plavidla Wiron III a Wiron IV byly použity pro jiná plavidla.

16 Dopisem ze dne 17. dubna 2001 oznámila Komise Nizozemskému království, že další použití licencí k rybolovu je v rozporu s povinností příslušných vnitrostátních orgánů odebrat licence k rybolovu plavidlům, která jsou trvale odstavena z rybolovných činností, stanovenou v článku 5 nařízení č. 3690/93. Krom toho byl tento členský stát tímto dopisem vyzván, aby předložil své vyjádření k vytýkanému nesplnění povinnosti podle čl. 226 prvního pododstavce ES.

17 Ve své odpovědi na uvedený dopis ze dne 15. června 2001 zpochybnilo Nizozemské království toto posouzení a uvedlo, že povinnosti vyplývající z práva Společenství splnilo.

18 Vzhledem k tomu, že Komise nepovažovala argumenty předložené v této odpovědi za přesvědčivé, zaslala Nizozemskému království dne 16. ledna 2003 odůvodněné stanovisko, ve kterém jednak zopakovala argumentaci, kterou uvedla ve své výzvě dopisem, a jednak jej vyzvala, aby ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto odůvodněného stanoviska oznámilo opatření, která navrhuje k ukončení vytýkaného nesplnění povinnosti.

19 Ve své odpovědi na odůvodněné stanovisko ze dne 27. března 2003 Nizozemské království uvedlo, že své povinnosti plynoucí z práva Společenství zcela splnilo, a že při převodu plavidel Wiron III a Wiron IV do Argentiny nemělo povinnost odebrat licence k rybolovu, které se těchto plavidel týkají.

20 Za těchto okolností se Komise rozhodla podat projednávanou žalobu.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

21 Žaloba Komise je založena na článku 5 nařízení č. 3690/93, podle kterého členský stát vlajky odebere licence k rybolovu plavidel, která jsou trvale odstavena z rybolovných činností.

22 Komise uplatňuje, že povinnost odebrat licence k rybolovu musí být vykládána v tom smyslu, že rybolovná kapacita uvolněná v důsledku takového odebrání nemůže být znovu použita na udělení nových licencí jiným plavidlům, jelikož by takové další použití bylo v rozporu s čl. 8 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení č. 3699/93, podle kterého mají členské státy povinnost přijmout opatření k úpravě intenzity rybolovu, aby bylo dosaženo alespoň cílů víceletých orientačních programů. Pokud by Společenství umožnilo takové další použití licencí týkajících se plavidel natrvalo převedených do třetího státu, nebylo by dosaženo cíle snížení rybářského loďstva.

23 Není tomu jinak ani pokud by se trvalý převod uskutečnil v rámci vzniku smíšené společnosti. Tento převod, který je výslovně upraven v příloze III bodu 1.2 písm. a) třetí odrážce nařízení č. 3699/93, totiž představuje jednu z možností převodu plavidel do třetího státu.

24 Krom toho trvalý převod obou předmětných plavidel do Argentiny v rámci vzniku smíšené společnosti představuje podle Komise opatření, na které se použijí pravidla strukturální politiky Společenství. Rozlišování prováděné Nizozemským královstvím mezi trvalým převodem do třetího státu ve smyslu nařízení č. 3699/93 a převodem, ke kterému dochází v rámci dohody o rybolovu, je tedy nepodložené. Tento přístup je totiž v rozporu s nařízením č. 3699/93, s uvedenou dohodou o rybolovu a s rozhodnutím Komise ze dne 16. prosince 1996, kterým byla udělena finanční podpora Společenství dotčeným majitelům lodí (dále jen „rozhodnutí ze dne 16. prosince 1996"), jakož i s povahou předmětného převodu. Posouzení Komise je ostatně potvrzeno judikaturou Soudu prvního stupně Evropských společenství (rozsudek ze dne 3. dubna 2003, Vieira a další v. Komise, T-44/01, T-119/01 a T-126/01, Recueil s. II-1209).

25 Provádění víceletých orientačních programů pro rybářské loďstvo má více forem. Cílem obou článků 8 a 9 nařízení č. 3699/93 je takové provádění prostřednictvím trvalého převodu rybářských plavidel do třetího státu (článek 8) nebo pro-

střednictvím vzniku smíšených společností (článek 9) a tím, v souladu s definicí uvedenou v článku 5 stejného nařízení, i uskutečnění souhrnu cílů, které umožňují orientovat intenzitu rybolovu. Na základě přílohy III, bodu 1.2 písm. a) třetí odrážky nařízení č. 3699/93 podléhá nicméně udělení finanční podpory smíšeným společnostem uvedeným v článku 9 uvedeného nařízení podmínce, že opatření je doprovázeno trvalým převodem plavidla do dotčeného třetího státu. Z toho vyplývá, že opatření stanovené v uvedeném článku 9 je neoddělitelně spojeno s doprovodným opatřením, kterým je trvalý převod plavidla do třetího státu za účelem snížení rybolovných činností.

26 Nizozemské království tvrdí, že Komise vykládá článek 5 nařízení č. 3690/93 extenzivně. Tento článek totiž neurčuje podmínky, za kterých je možné udělit nové licence k rybolovu.

27 Krom toho byla obě předmětná plavidla po jejich převodu do Argentiny v rámci dohody o rybolovu vyškrtnuta z rejstříku Společenství a z nizozemského rejstříku. Na základě čl. 4 odst. 4 vnitrostátního nařízení o licencích k rybolovu se licence těchto plavidel staly neplatnými ze zákona, a nikoli v důsledku jejich odebrání v souladu s uvedeným článkem 5.

28 Nařízení č. 3690/93 se krom toho nepoužije na převod plavidel, který je předmětem projednávané žaloby. Tento převod je totiž uskutečňován v rámci dohody o rybolovu, a nikoli pro účely provádění víceletého orientačního programu uvedeného v hlavě II nařízení č. 3699/93. Finanční podpora udělená při tomto převodu je financována nikoli prostřednictvím finančního nástroje pro orientaci rybolovu, nýbrž v plném rozsahu Společenstvím. Oba režimy se rovněž liší z pohledu prováděného postupu. V rámci dohody o rybolovu přísluší schválení projektů založení smíšených společností a jejich zachování smíšenému výboru, zatímco,

pokud jde o uvedené nařízení, přísluší tento postup Komisi a členským státům. Konečně odůvodnění rozhodnutí ze dne 16. prosince 1996 odkazuje pouze na čl. 7 odst. 1 dohody o rybolovu, jakož i na nařízení č. 3447/93.

29 Každopádně, i když by nařízení č. 3690/93 mělo být považováno za použitelné na převod plavidel Wiron III a Wiron IV do Argentiny, jedná se o převod ve smyslu článku 9 nařízení č. 3699/93, který se uskutečňuje v rámci vzniku smíšené společnosti, a nikoli na základě článku 8 téhož nařízení, jenž je ustanovením, které upravuje trvalý převod. Neexistuje tak zákaz využít rybolovnou kapacitu uvolněnou v nizozemském rejstříku pro udělení licencí jiným plavidlům. Oba tyto články totiž upravují dvě samostatná opatření a opírají se o rozdílné režimy podpory. Článek 8 se týká „úpravy intenzity rybolovu", zatímco článek 9 upravuje „novou orientaci rybolovných činností". Převod plavidla uskutečněný na základě článku 9 může jít bezpochyby ruku v ruce s úpravou intenzity rybolovu, avšak taková koexistence není nijak nezbytná.

Závěry Soudního dvora

30 Úvodem je třeba uvést, že v projednávané věci je nesporné, že plavidla Wiron III a Wiron IV byla zapsána do argentinského rejstříku, a že proto byla trvale převedena do Argentiny.

31 Cílem žalobního důvodu Komise v návrhovém žádání její žaloby, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku, je, aby Soudní dvůr určil, že Nizozemské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 5 nařízení č. 3690/93, jelikož po trvalém převodu plavidel do Argentiny neodebralo licence k rybolovu, které se na tato plavidla vztahují.

32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě ustanovení článku 5 nařízení č. 3690/93 bude plavidlům, která jsou trvale odstavena z rybolovných činností, odebrána licence k rybolovu.

33 Před meritorním přezkumem žalobního důvodu Komise je proto třeba zodpovědět otázky vyvstávající nejdříve, a to zaprvé, v čem přesně spočívá trvalé odstavení rybářského plavidla z rybolovných činností, a zadruhé, zda lze trvalý převod takového plavidla do Argentiny v rámci založení smíšené společnosti klást na roveň trvalému odstavení rybářského plavidla z rybolovných činností ve smyslu článku 5 nařízení č. 3690/93.

K trvalému odstavení z rybolovných činností

34 Pokud jde o pojem „trvalé odstavení z rybolovných činností", je nesporné, že ani článek 5 nařízení č. 3690/93, ani toto nařízení jako celek neobsahují definici tohoto pojmu. Tento pojem je naproti tomu definován v nařízení č. 3699/93, a to konkrétně v jeho čl. 8 odst. 2, podle kterého mohou opatření trvalého odstavení rybářských plavidel z rybolovných činností zahrnovat zejména vyřazení plavidla z provozu, trvalý převod do třetího státu, pokud tento převod neporušuje mezinárodní právo a není v rozporu s požadavky na zachování a řízení rybolovných zdrojů, a trvalé přidělení plavidla pro využití ve vodách Společenství pro jiné účely, než jsou rybolovné činnosti.

35 Nařízení č. 3690/93 a 3699/93 se značně liší jak svým předmětem, tak i svým účelem. Nařízení č. 3690/93, jak vyplývá konkrétněji z jeho třetího bodu odůvodnění, totiž stanoví pravidla týkající se nejnutnějších údajů, které musejí být obsaženy v licencích

k rybolovu, zatímco nařízení č. 3699/93 definuje kritéria a podmínky pro strukturální opatření Společenství v odvětví rybolovu a akvakultury.

36 I když je účel těchto dvou nařízení rozdílný, neumožňuje nicméně žádná skutečnost dospět k závěru, že je definice pojmu „trvalého odstavení" omezena výlučně na nařízení č. 3699/93 a že nemůže být použita v rámci jiných předpisů sekundárního práva týkajících se oblasti rybářské politiky.

37 Nařízení č. 3699/93, které definuje pojem „trvalého odstavení", bylo ostatně přijato po přijetí nařízení č. 3690/93. Jak vyplývá z jednotlivých jazykových verzí tohoto nařízení č. 3699/93, a zejména z verze francouzské, italské, německé a španělské, zvolil tak zákonodárce Společenství s plnou znalostí věci stejný výraz jako ten, který použil již v nařízení č. 3690/93.

38 Nic proto nebrání tomu, aby definice uvedeného pojmu, ačkoli vychází z nařízení č. 3699/93, mohla být použita v rámci provádění článku 5 nařízení č. 3690/93, který se týká dočasného nebo trvalého odebrání licencí k rybolovu.

39 Mezi různými „opatřeními trvalého odstavení" plavidel z rybolovných činností vyjmenovanými v čl. 8 odst. 2 nařízení č. 3699/93 je uveden zejména „trvalý převod do třetího státu". V projednávané věci byl přitom převod rybářských plavidel Wiron III a Wiron IV uskutečněn do „třetího státu", a to do Argentinské republiky.

40 Nizozemské království nicméně tvrdí, že se tento převod uvedených plavidel do Argentiny uskutečnil v rámci dohody o rybolovu. To prý znamená, že tento převod nelze klást na roveň opatření trvalého odstavení plavidel z rybolovných činností ve smyslu čl. 8 odst. 2 nařízení č. 3699/93. Tento argument je však třeba odmítnout.

41 Znění uvedeného čl. 8 odst. 2 nijak nebrání tomu, aby mohl být pojem „trvalého odstavení" použit na trvalý převod plavidel na základě mezinárodní dohody uzavřené mezi Společenstvím a třetím státem. Uvedené ustanovení naopak výslovně odkazuje ve své druhé odrážce na dodržování mezinárodního práva, a tedy mezinárodních dohod.

42 Co se týče dohody o rybolovu, nebrání tato dohoda nijak tomu, aby byl převod rybářských plavidel uskutečněný podle jejích ustanovení kvalifikován jako „trvalé odstavení" z rybolovných činností ve smyslu práva Společenství.

43 Z toho vyplývá, že trvalý převod rybářských plavidel do třetího státu uskutečněný podle mezinárodní dohody představuje jedno z opatření trvalého odstavení z rybolovných činností, která jsou upravena v čl. 8 odst. 2 nařízení č. 3699/93. V projednávaném případě proto musí být trvalý převod plavidel Wiron III a Wiron IV do Argentiny považován za „trvalé odstavení" z rybolovných činností ve smyslu definice tohoto opatření, jak ji stanoví právo Společenství.

44 V tomto ohledu postrádá relevanci skutečnost, že se takový převod uskutečnil v rámci vzniku smíšené společnosti. Tato okolnost uvedená v článku 9 nařízení č. 3699/93 nemá dopad na provádění nařízení č. 3690/93.

K odebrání licencí k rybolovu

45 Vzniká tedy otázka, zda v projednávaném případě byla licence k rybolovu plavidel Wiron III a Wiron IV, která byla obě trvale převedena do Argentiny, příslušnými nizozemskými orgány odebrána.

46 Nizozemské království tvrdí, že uvedená plavidla byla po jejich převodu v rámci dohody o rybolovu vyškrtnuta z rejstříku Společenství a z nizozemského rejstříku a že se na základě čl. 4 odst. 4 vnitrostátního nařízení o licencích k rybolovu staly uvedené licence neplatnými ze zákona, což odpovídá jejich odebrání.

47 Komise nezpochybňuje, že neplatnost licencí k rybolovu, které se týkají plavidel Wiron III a Wiron IV, která nastala na základě uvedeného vnitrostátního ustanovení, může být považována za odebrání. Shledává však, že rybolovná kapacita uvolněná převodem těchto plavidel byla nově využita pro jiná plavidla.

48 Komise rovněž tvrdí, že uvedený důvod na obranu je novou skutečností, jelikož ve fázi před zahájením soudního řízení neuplatňovalo Nizozemské království ani čl. 4 odst. 4 vnitrostátního nařízení o licencích k rybolovu, ani odebrání licencí týkajících se uvedených plavidel z úřední povinnosti z důvodu jejich neplatnosti. Tento členský stát naopak vyjádřil jiné stanovisko, když tvrdil, že v případě trvalého převodu plavidel do třetího státu není nezbytné odebrat licence k rybolovu.

49 Pokud jde o námitku nepřípustnosti, kterou vznesla Komise proti uvedenému důvodu na obranu, postačí uvést, že taková námitka nepřípustnosti je v rozporu s obecnou zásadou dodržování práv obhajoby. Podle judikatury Soudního dvora

představuje řádný průběh postupu před zahájením soudního řízení základní záruku požadovanou Smlouvou o ES nejen pro ochranu práv dotyčného členského státu, ale i k zajištění, že předmět sporu případného soudního řízení bude jasně vymezen (viz usnesení ze dne 11. července 1995, Komise v. Španělsko, C-266/94, Recueil s. I-1975, bod 17). Pokud byl předmět sporu vymezen, má tak členský stát právo použít veškeré prostředky, které má k dispozici, pro zajištění své obrany. Ostatně žádné procesní ustanovení neukládá dotyčnému členskému státu povinnost, aby již během fáze postupu před zahájením soudního řízení předložil všechny argumenty pro svou obranu v rámci žaloby založené na článku 226 ES (viz rozsudek ze dne 16. září 1999, Komise v. Španělsko, C-414/97, Recueil s. I-5585, bod 19).

K přidělení nových licencí k rybolovu

50 Je třeba poukázat na to, že Komise tvrdí, že z článku 5 nařízení č. 3690/93 vyplývá, že v případě trvalého převodu plavidel do třetího státu se členský stát nesmí spokojit s odebráním licencí týkajících se plavidel takto převedených, ale musí se zdržet využití rybolovné kapacity takto uvolněné ve vnitrostátním rejstříku k udělení nových licencí. Takové využití by totiž bylo v rozporu s cíli článku 8 nařízení č. 3699/93, který je součástí politiky Společenství restrukturalizace loďstva Společenství. Tento argument však musí být odmítnut.

51 Je totiž důležité konstatovat, že znění článku 5 nařízení č. 3690/93 nezakazuje jako takové využít rybolovnou kapacitu uvolněnou převodem plavidel do třetího státu pro udělení nových licencí, jelikož tento článek stanoví pouze povinnost členského státu vlajky odebrat licence k rybolovu plavidel, která byla trvale odstavena z rybolovných činností. Z výše uvedeného přitom vyplývá, že tato povinnost odebrání licencí k rybolovu byla Nizozemským královstvím dodržena.

52 Pokud jde o článek 8 nařízení č. 3699/93, postačí konstatovat, že článek 5 nařízení č. 3690/93, který je jediným ustanovením uvedeným v návrhových žádáních Komise, na něj nijak neodkazuje. Tento článek 8 každopádně stanoví zejména, co mohou zahrnovat opatření trvalého odstavení plavidel z rybolovných činností, a požaduje, aby vyškrtnutá plavidla byla vyloučena z provozu rybolovných činností ve vodách Společenství. Ze znění tohoto ustanovení však nevyplývá, že rybolovná kapacita uvolněná ve vnitrostátním rejstříku rybářských plavidel v důsledku trvalého převodu plavidel do třetích států nemůže být použita k udělení nových licencí k rybolovu.

53 I za předpokladu, že by Komise byla s to postupovat proti Nizozemskému království podle článku 226 ES z důvodu režimu udělení nových licencí k rybolovu na základě jiných ustanovení práva Společenství tak, jak to uvedla generální advokátka v bodu 45 svého stanoviska, je nesporné, že porušení takových ustanovení nepředstavuje předmět vytýkaného nesplnění povinnosti (viz rozsudky ze dne 20. října 2005, Komise v. Spojené království, C-6/04, Sb. rozh. s. I-9017, body 58 až 60, a ze dne 15. června 2006, Komise v. Francie, C-255/04, Sb. rozh. s. I-5251, bod 24).

54 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že žalobní důvod vznesený Komisí a vycházející z porušení článku 5 nařízení č. 3690/93 není opodstatněný.

55 Za těchto podmínek je třeba žalobu podanou Komisí zamítnout.

K nákladům řízení

56 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Nizozemské království náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadovalo a Komise neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.